ÚŘEDNÍ LIST
Československé republiky

Částka 85. V Praze dne 1. července 1953. Cena 80 haléřů.

OBSAH:

(192.—195.) **192.** Vyhláška ministerstva financí **o úpravě procent zvýšení a snížení daně ze mzdy.**

193. Vyhláška ministerstva státních statků, **kterou se vydává organisační řád (statut) státních statků.**

194. Vyhláška ministerstev těžkého strojírenství, hutního průmyslu a rudných dolů a energetiky **o podrobných podmínkách pro dodávky a odběr montáží technologických zařízení.**

195. Vyhláška ministra financí **o přepočítacích kursech cizozemských hodnot na koruny československé pro účely poplatků a daně z obohacení.**

Úřední sdělení.

192.

VYHLÁŠKA
ministerstva financí
ze dne 28. června 1953

o úpravě procent zvýšení a snížení daně ze mzdy.

Vládním nařízením č. 43/1953 Sb., kterým se upravují procenta zvýšení a snížení daně ze mzdy (dále jen „nařízení"), byla na základě § 22 odst. 2 zákona o dani ze mzdy (dále jen „zákon") upravena procenta zvýšení a snížení daně ze mzdy stanovená v §§ 7 a 8 zákona a povolena odchylka od ustanovení § 10 zákona.

Dosavadní zvýšení o 40% i dosavadní zvýšení o 20% bylo upraveno na 100%. Pro poplatníky, kteří by jinak podléhali tomuto zvýšení o 100%, ale vychovali alespoň jedno dítě, činí však zvýšení jen 66%. Totéž platí o manželce (družce), která pobírá mzdu a žije s manželem (druhem) ve společné domácnosti, pečuje-li alespoň o jedno dítě.

Dosavadní snížení daně o 15%, 30% a 45% bylo upraveno na 30%, 50% a 70%.

K tomu stanoví ministerstvo financí podle § 22 odst. 3 zákona:

Zvýšení a snížení daně.

(1) Poplatník, který **nevyživuje žádnou osobu,** podléhá:

a) zvýšení o 100%, nevychoval-li žádné dítě (na př. svobodný),

b) zvýšení o 66%, vychoval-li alespoň jedno dítě, i když o ně již nepečuje (na př. vdova, která vychovala alespoň jedno dítě),

(2) Poplatník, který **vyživuje jednu osobu,** podléhá:

a) zvýšení o 100%, není-li vyživovanou osobou dítě (na př. svobodný, který vyživuje matku, nebo ženatý bezdětný) a nevychoval-li alespoň jedno dítě,

b) zvýšení o 66%, není-li vyživovanou osobou dítě v případě, že vychoval alespoň jedno dítě (na pr. ženatý s dospělým zaopatřeným synem),

c) základní sazbě, je-li vyživovanou osobou dítě (na př. vdovec, který vyživuje dítě, — viz § 8 odst. 2 zákona).

(3) Poplatník, který **vyživuje dvě osoby,** podléhá tak jako dosud základní sazbě (na př. ženatý s jedním dítětem, svobodný vyživující otce a matku).

(4) Poplatník, který **vyživuje tři, čtyři, pět a více osob** (na př. ženatý s dvěma, třemi, čtyřmi a více dětmi), má nárok na snížení daně o 30%, 50% nebo 70%.

(5) Vdovci (vdovy), rozvedení, osoby nežijící trvale s manželem (manželkou) ve společné domácnosti a svobodní podléhají:

a) zvýšení o 100%, nevyživují-li žádnou osobu, nebo vyživují-li jednu osobu, pokud touto osobou není dítě a nevychovali-li žádné dítě,

b) zvýšení o 66%, nevyživují-li žádnou osobu, ale vychovali alespoň jedno dítě,

c) základní dani, vyživují-li jedno dítě,

d) dani snížené o 30%, 50% nebo 70%, vyživují-li dvě, tři, nebo čtyři a více dětí.

(6) Manželka (družka), která pobírá mzdu a žije s manželem (druhem) ve společné domácnosti, se posuzuje i nadále tak, jako by vyživovala jednu osobu (§ 8 odst. 3 zákona). Proto zásadně podléhá zvýšení o 100%. Pečuje-li však alespoň o jedno dítě nebo vychovala-li alespoň jedno dítě, činí zvýšení jen 66%.

(7) Poplatník vychoval dítě (i osvojené, vnuka, nebo dítě v péči nahrazující péči rodičů), jestliže je vyživovatel nebo o ně pečoval alespoň do jeho 14. roku.

úleva na dani přísluší jak poplatníkovi, který dítě vyživoval, tak i osobě (na př. matce), která o dítě pečovala. Hranice 14 let neplatí, jestliže se dítě stalo obětí bojových událostí, politické nebo národní persekuce.

(8) Bude-li podle § 8 odst. 4 zákona přihlíženo k vyživovaným osobám u manželky (družky) místo u manžela (druha), podléhá manžel zvýšení o 66%, vyživuje-li nebo vychoval-li dítě, a zvýšení o 100%, nejsou-li tyto podmínky splněny.

(9) Pobírá-li poplatník mzdu současně od dvou nebo více plátců, smí místo zvýšení o 100% srážet zvýšení jen o 66% pouze jeden plátce.

(10) Při stupni invalidity

	a) od 30% do 50%	b) přes 50%
podléhá poplatník:		
který nevyživuje žádnou osobu	zvýšení o 100%	základní dani
který vyživuje:		
1 osobu	základní dani	dani snížené o 30%
2 osoby	dani snížené o 30%	dani snížené o 50%
3 osoby	dani snížené o 50%	dani snížené o 70%
4 osoby	dani snížené o 70%	dani snížené o 70%

(11) Omezení podle § 10 zákona, že daň nesmí po snížení podle §§ 8 a 9 zákona činit méně než 8% daňového základu, již neplatí.

(12) Srážka daně se provádí podle nových tabulek vydaných ministerstvem financí, v nichž jsou změny zavedené nařízením již provedeny, a v nichž jsou též daňové základy a sazby vyjádřeny v nových penězích.*)

Průkazy pro snížení daně.

(13) Pokud poplatník již před vydáním nařízení prokázal okolnosti, které odůvodňují, aby daň byla srážena v částce nižší než se zvýšením o 100%, sráží plátce daň se zřetelem k takto prokázanému stavu. Totéž platí i pro snížení daně podle § 9 zákona.

(14) Vzhledem k tomu, že byly zrušeny „lístky pro domácnost", upravuje se provedení průkazu o počtu vyživovaných osob takto:

a) pokud jde o státní a jiné veřejné zaměstnance, lze okolnost, jsou-li ženatí a kolik mají nezletilých dětí, seznat z likvidačního listu. Likvidatury výpočtu daň podle stavu, který vyplývá z likvidačního listu;

b) ostatní zaměstnanci a důchodci předloží plátci svůj občanský průkaz, po případě též občanské průkazy nezletilých dětí starších 15 let. Z tohoto dokladu seznají zaměstnavatelé, zda je příjemce ženat a kolik má nezletilých dětí. Tento stav poznamenají na mzdovém listě každého zaměstnance a vypočtou daň podle počtu těchto osob;

c) okolnost, zda a kolik dalších osob (na př. zletilé děti, rodiče a pod.) vyživuje, prokáže poplatník plátci předložením potvrzení, které mu vydá příslušný okresní národní výbor, předloží-li mu poplatník prohlášení, že osoby, na něž se domáhá úlevy, nemají vlastních příjmů přesahujících 200 Kčs měsíčně. Ohledně studujících však stačí předložit plátci potvrzení školy spolu s prohlášením, že studující nemá vlastních příjmů přesahujících 200 Kčs měsíčně;

d) okolnost, že vychoval alespoň jedno dítě, prokáže poplatník plátci písemným prohlášením, že dítě vyživoval nebo o ně pečoval (odst. 7); v prohlášení nutno uvést jméno dítěte, datum narození, zaměstnání a jeho bydliště. Toto prohlášení stačí předložit témuž plátci jednou provždy. Okresní národní výbor je oprávněn požadovat v pochybnostech od poplatníka další hodnověrný průkaz,

e) vdaná příjemkyně prokáže, že je vdaná a že pečuje o dítě, předložením občanského průkazu plátci, po případě mu předloží rozhodnutí okresního národního výboru, že se jí přiznává sleva, která by jinak příslušela manželovi;

f) nemohou-li poplatníci předložit občanský průkaz (na př. důchodce bydlící mimo Prahu má jej předložit Státnímu úřadu důchodového zabezpečení v Praze), vyžádají si na základě občanského průkazu od okresního, po případě od místního národního výboru svého bydliště potvrzení o počtu vyživovaných osob, na němž bude uvedeno číslo občanského průkazu, a zašlou je plátci;

g) pro potvrzení použijí okresní národní výbory (finanční referáty) nově vydaných tiskopisů, po případě dosud platných tiskopisů vhodně upravených.

(15) Potvrzení o nároku na slevu podle předchozího odstavce písm. c), e) a f) vydává okresní národní výbor (finanční referát), po případě potvrzení podle písm. f) též místní národní výbor, příslušný podle poplatníkova bydliště. Tato potvrzení může vydat okresní národní výbor příslušný podle sídla plátcovy pokladny, vyšle-li do závodu svého zástupce za účelem vydání potvrzení pro všechny zaměstnance závodu.

(16) Prokáže-li poplatník způsobem shora uvedeným do 31. srpna 1953 okolnosti rozhodné pro to, aby daň byla srážena částkou nižší než se zvýšením o 100%, bude tento průkaz uznán za včas předložený již pro to období, za které se poprvé sráží daň podle nařízení.

Všeobecná ustanovení.

(17) Ustanovení vyhlášky ministerstva financí č. 369/1952 Ú. l. se ruší, pokud odporují ustanovením nařízení a této vyhlášky; zejména se zrušují ustanovení odstavců 40, 42, 63 a 64 cit. vyhlášky. Dále se zrušují ustanovení posledních dvou vět odstavce 43, cit. vyhlášky, takže při výpočtu 10% daně podle § 11 odst. 2 zákona se daňový základ nezaokrouhluje. Procenta zvýšení a snížení daně se upravují na procenta stanovená nařízením. Peněžité částky se přepočítávají vzhledem k § 4 zákona č. 41/1953 Sb., o peněžní reformě, v poměru 5 Kčs starých peněz za 1 Kčs nových peněz.

(18) Současně se opravují tyto chyby ve vyhlášce č. 369/1952 Ú. l.:

*) Tabulky lze zakoupit u Publikačního ústavu ministerstva vnitra a u okresních národních výborů.

a) v odstavci 18 v předposlední větě má být místo „50%" uvedeno „30%",

b) v příkladě uvedeném v odstavci 50 má být místo data „1. července" uvedeno datum „1. června",

c) v odstavci 51 větě páté má být místo „za súčtovaná období nevyplacené" uvedeno „za súčtovaná období vyplacené".

(19) Vzhledem k změnám zavedeným nařízením a v souvislosti s peněžní reformou nebudou statistické výkazy daně ze mzdy (Daň 2—02 a Daň 12—02) vyhotovovány podle stavu k 30. červnu 1953, nýbrž podle stavu k 31. červenci 1953. Plátci předloží výkazy do 14. srpna 1953.

(20) Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. června 1953 a platí pro zdanění

a) mezd za práci (§ 3 odst. 2 zákona) vyplácených na dobu po 31. květnu 1953,

b) mezd za práci vyplácených po 10. červnu 1953, za dobu před 1. červnem 1953,

c) důchodů (§ 3 odst. 3 zákona) a stipendií vyplácených po 30. červnu 1953;

ustanovení odstavce 17 věty druhé a odstavce 18 této vyhlášky však nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1953.

Ministr:

Kabeš v. r.

193.

VYHLÁŠKA

ministerstva státních statků

ze dne 24. června 1953,

kterou se vydává organisační řád (statut) státních statků.

Ministerstvo státních statků stanoví podle § 2 odst. 2 vládního nařízení č. 82/1951 Sb., o organisaci státních statků:

§ 1.

Poslání státních statků.

Úkolem státních statků je, aby na základě vysoké mechanisace a využití všech poznatků pokrokové, zejména sovětské vědy a techniky, socialistickou organisací práce a racionelním řízením výroby dosahovaly nejlepších výsledků v zemědělské výrobě a svým příkladem ukazovaly drobným a středním rolníkům a jednotným zemědělským družstvům výhody zemědělské velkovýroby před drobnou výrobou a napomáhaly tak socialistické výstavbě našeho zemědělství.

§ 2.

Právní povaha státních statků.

(1) Státní statky, národní podniky (dále jen „statky"), jsou samostatné právnické osoby; významné údaje o nich se zapisují do podnikového rejstříku.

(2) Činnost statkům určuje státní plán rozvoje národního hospodářství. Statek nepotřebuje ke své činnosti oprávnění podle předpisů živnostenského nebo jiného práva, je však podroben ustanovením o schvalování provozoven, jakož i jiným předpisům o ochraně života a zdraví pracujících a veřejné bezpečnosti.

(3) Vlastníkem majetku statku je stát, který jej svěřuje statku do správy.

(4) Statek nesmí bez souhlasu ministerstva státních statků zcizit části majetku svěřeného do jeho správy, které jsou určeny k tomu, aby jich trvale užíval. K těmto majetkovým částem nemohou třetí osoby nabýt zástavních nebo jiných věcných práv.

(5) Přebírat a předávat půdu může statek jen v rámci výhledového plánu a po schválení ministerstvem státních statků; podrobnosti upravují zvláštní předpisy.*)

§ 3.

Zásady pro řízení statku.

(1) Při řízení statku je důsledně uplatněna zásada jediného odpovědného vedoucího. Každá organisační složka statku je vedena jediným vedoucím, který v rozsahu své pravomoci rozhoduje samostatně a za své rozhodnutí plně odpovídá.

(2) Příkazy dává ředitel statku a vedoucí každé jeho organisační složky vedoucímu nejblíže nižší složky; hlášení podává vedoucímu nejblíže vyšší složky. Ředitel a vedoucí každé organisační složky důsledně kontrolují plnění daných příkazů a jejich splnění zajišťují.

(3) Za účelem racionalisace výroby, snižování vlastních nákladů, zvyšování produktivity práce, plného využití všech výrobních prostředků a dosahování zvýšené akumulace se statek při své činnosti řídí zásadami chozrasčotu. Základem chozrasčotu je vnitrostatkové plánování za účasti všech pracovníků statku.

§ 4.

Organisace statku.

(1) Statek jako hospodářská jednotka se člení na základní výrobní jednotky (oddělení) v čele s vedoucím. Oddělení jsou na roveň postaveny další organisační složky statku určené ministerstvem (na př. velkovýkrmny typu Čalovo a pod.).

(2) S hlediska organisace práce se oddělení člení v rostlinné výrobě na pracovní skupiny a v živočišné výrobě na farmy. Vedoucí pracovních skupin a farem řídí práci vedoucích pracovních čet a jednotlivých specielních pracovníků v živočišné výrobě. Na oddělení může být podle jeho rozsahu zřízena traktorová brigáda, v níž jsou soustředěny lehčí mechanisační prostředky.

(3) Za účelem plného využití těžkých mechanisačních prostředků se zřizuje na statku mechanisační oddělení, které tvoří brigáda těžkých mechanisačních prostředků, statkové dílny a sklad mechanisačních potřeb. Brigáda těžkých mechanisačních prostředků pracuje pro všechna oddělení statku.

(4) Z centrálních skladů, sýpek a šrotoven na statku se zřizuje oddělení pomocné výroby.

§ 5.

Ředitel a vedoucí pracovníci statku.

(1) Statek řídí ředitel podle zásad socialistického podnikání s péčí řádného hospodáře. Jednotlivá oddě-

---

*) Sbírka oběžníků pro KNV, ročník IV. (1952), poř. č. 390 „Pokyny pro přejímání a předávání půdy státními statky" ze dne 28. července 1952.

lení řídí prostřednictvím jejich vedoucích, kteří jsou mu přímo podřízeni a odpovědni za plnění úkolů.

(2) Ředitel statku obstarává, zajišťuje a kontroluje provozní a administrativní úkoly statku; má k tomu potřebný počet odborných a administrativních pracovníků. Jednotliví pracovníci jsou podřízeni a osobně odpovědni svému bezprostřednímu vedoucímu.

(3) Ředitel statku je podřízen a osobně odpovědn řediteli trustu (§ 17); jmenuje a odvolává ho ministr státních statků.

(4) Počet vedoucích pracovníků statku je určován systemisací schválenou ministerstvem. Jejich úkoly a povinnosti stanoví ministerstvo státních statků.

§ 6.

Spolupráce vedoucích pracovníků statku s ostatními pracovníky.

(1) Ředitel a všichni vedoucí pracovníci statku a jeho organisačních složek vychovávají při denním styku na pracovištích, po případě na pracovních poradách a večerních besedách všechny pracovníky k dobrému poměru k socialistickému vlastnictví, přesvědčují pracovníky o nutnosti dodržování technicko-hospodářských norem, vedou je ke snižování vlastních nákladů, k odstranění absence, fluktuace a nehospodárnosti. Pomocí při splnění a překročení plánu jsou pokrokové zkušenosti a poznatky, které vedoucí pracovníci soustavně předávají svým spolupracovníkům a tak pečují o další zvyšování jejich odborné i politické úrovně.

(2) Rozbory hospodaření a závažné věci statku projednává ředitel nejméně jednou týdně na pravidelných poradách vedoucích pracovníků za účasti zástupců závodní skupiny Revolučního odborového hnutí a Československého svazu mládeže a podle potřeby i nejlepších pracovníků statku. Obdobné porady se svými spolupracovníky za účasti nejlepších pracovníků, po případě všech pracovníků, svolávají podle potřeby vedoucí jednotlivých organisačních složek statku.

(3) Ředitel a vedoucí pracovníci statku bedlivě zkoumají návrhy pracovníků na zlepšení řízení a činnosti statku a vhodné a dobré náměty uplatňují v praxi.

§ 7.

Výrobně-finanční plán statku.

(1) Veškerá činnost statku je podřízena zájmu státu a určována schváleným výrobně-finančním plánem statku, který je součástí státního plánu rozvoje národního hospodářství.

(2) S výrobně-finančním plánem musí být seznámeni všichni pracovníci statku tak, aby každý věděl, jaký úkol je třeba v určitém čase splnit, jakými prostředky a náklady. Proto se vypracovává za aktivní účasti všech pracovníků statku, aby byla co nejlépe využita provozní zařízení a pracovní doba, zavedena dokonalejší organisace práce a tím využity všechny reservy a dosaženo nejvyšších výnosů a užitkovosti a co největší hospodárnosti. Splnění těchto cílů umožňuje rozvíjení socialistického soutěžení a účelná organisace veškeré činnosti statku.

(3) Podkladem pro vypracování podrobného výrobně-finančního plánu jsou technicko-hospodářské normy, které jsou prostředkem k plnému využití provozního zařízení, pracovního dne a k nejhospodárnější spotřebě materiálu a energie a tím i ke zvyšování produktivity práce.

(4) Pro zabezpečení dodávek investic, materiálu, energie a výkonů, které statek potřebuje ke splnění plánu, jakož i k zabezpečení odbytu výrobků, uzavírá statek hospodářské smlouvy podle platných předpisů.

§ 8.

Kontrola plnění výrobně-finančního plánu.

(1) Plnění výrobně-finančního plánu musí být soustavně sledováno a kontrolováno; při tom musí být důsledně odstraňováno jakékoli porušování státní a pracovní disciplíny. Kontrolu vykonává především každý pracovník na svém pracovišti a každý vedoucí na svěřeném pracovním úseku. Podkladem pro řádnou kontrolu jsou prvotní záznamy, doklady a výkazy účetní evidence.

(2) Rozbor a kontrolu plnění výrobně-finančního plánu statku provádí ředitel na pravidelných měsíčních poradách vedoucích pracovníků statku včetně vedoucích oddělení za účasti zástupců závodní skupiny Revolučního odborového hnutí a Československého svazu mládeže a nejlepších pracovníků. Plnění výrobních úkolů kontroluje ředitel s vedoucími pracovníky statku nejméně jednou týdně, při špičkových pracích každodenně.

(3) Rozbor a kontrolu plnění výrobně-finančního plánu oddělení provádí vedoucí oddělení na pravidelných měsíčních poradách vedoucích pracovníků oddělení za účasti zástupců závodní skupiny Revolučního odborového hnutí a Československého svazu mládeže, nejlepších pracovníků, po případě všech pracovníků oddělení. Plnění výrobních úkolů kontroluje vedoucí oddělení každodenně s vedoucími pracovních skupin a farem.

(4) Vedoucí farem, pracovních skupin a čet se svými spolupracovníky kontrolují denně plnění dílčích úkolů plánu.

(5) Ředitel statku pečuje o to, aby všichni pracovníci byli o plnění plánu informováni přehlednými a srozumitelnými grafy a jinými vhodnými prostředky.

§ 9.

Povinnosti pracovníků statku.

(1) Rozhodujícím činitelem hospodářské činnosti statku jsou jeho pracovníci. Jejich úkolem je budovat a neustále zdokonalovat zemědělskou velkovýrobu.

(2) Pracovníci jsou odpovědni za řádné a hospodárné plnění úkolů, které jim byly uloženy na jejich pracovištích. Zásadu „každý hospodářem na svém pracovišti" musí každý pracovník důsledně dodržovat.

(3) Pracovníci se musí iniciativně podílet na činnosti statku. Jsou povinni odstraňovat nedostatky, upozorňovat na ně vedoucí pracovníky, podávat návrhy na jejich odstranění a na zlepšení řízení a činnosti statku. Jsou povinni zavádět a zdokonalovat socialistické metody a organisaci práce, to znamená rozvíjet práci ve stálých skupinách a četách, prohlubovat a rozšiřovat socialistické soutěžení a zlepšovatelské hnutí zaměřené ke splnění a překračování plánu.

§ 10.

Využití pokrokových poznatků a zkušeností.

(1) Předpokladem úspěšné činnosti statku je, aby všichni jeho pracovníci soustavně využívali poznatků a zkušeností pokrokové, především sovětské zemědělské vědy a praxe a zkušeností našich nejlepších pracovníků ke stálému zvyšování produktivity práce, hektarových výnosů a užitkovosti hospodářských zvířat.

(2) Rychlé a jakostní provedení všech prací je možno dosáhnout zvýšenou a zlepšenou mechanisací. Ředitel a vedoucí pracovníci statku musí proto sledovat všechny možnosti plného využití všech mechanisačních prostředků a zlepšovacích návrhů pracovníků a výsledků mechanisace v sovětském zemědělství.

(3) Při organisování pracovní doby musí ředitel statku a vedoucí jeho organisačních složek přihlížet k potřebám plnění plánu a k úspěšnému zvládnutí kampaňových prací a organisovat práci ve dvou po případě ve třech směnách.

§ 11.

Odměna za práci.

(1) Všichni pracující statku jsou odměňováni podle množství a jakosti vykonané práce. Proto se důsledně zavádí a dodržuje práce v úkolu na podkladě směnových výkonových norem. Práci je nutno organisovat tak, aby mohl být přesně zjištěn výkon jednotlivých pracovníků a důsledně uplatněna zásada „za vyšší výkon vyšší mzda".

(2) Za překračování plnění výrobně-finančního plánu, na př. za překračování směnových výkonových norem v polních pracích, za zkracování agrotechnických lhůt, za překračování plánovaných hektarových výnosů, plánované užitkovosti, za snižování výrobních nákladů vyplácí statek všem pracovníkům prémie podle zvláštních prémiových řádů.

§ 12.

Péče o kádry.

(1) Ředitel statku odpovídá za výběr a rozmístění kádrů a dbá, aby každý pracovník na svém pracovišti mohl co nejlépe uplatnit své odborné znalosti a zkušenosti. Při výběru kádrů je ředitel povinen dbát, aby na vedoucích a odpovědných místech byli nejkvalifikovanější pracovníci jak po odborné tak i po politické stránce. Aby ředitel mohl vybírat kádry, správně je zařazovat do výroby a vhodně řídit jejich práci, musí znát všechny vedoucí pracovníky, odborníky i vedoucí kvalifikované dělníky statku.

(2) Ředitel statku organisuje a zajišťuje školení pracovníků statku a zvyšování jejich odborné a politické úrovně, zejména v závodní škole práce. Nejlepší pracovníky a zlepšovatele vysílá ředitel k získání vyššího odborného a politického vzdělání do odborných a politických škol a kursů.

(3) Ve spolupráci se závodní skupinou Revolučního odborového hnutí pečuje ředitel statku o stálé zlepšování kulturních, zdravotních a sociálních, zejména bytových poměrů pracovníků. Podporou tělovýchovné činnosti se stará o jejich dobrou fysickou zdatnost.

§ 13.

Bezpečnost při práci.

Ředitel statku je povinen plánovitě zřizovat a stále zlepšovat zařízení na ochranu života a zdraví pracovníků statku. Musí dbát, aby na každém pracovišti a u každého stroje byla řádně zajištěna úrazová zábrana a při zvláště nebezpečných pracích odborný dozor. Zvláštní péči musí ředitel statku věnovat poučování pracovníků o úrazové zábraně a zjišťování a rozboru příčin pracovních úrazů a nemocí.

§ 14.

Ochrana státního socialistického vlastnictví.

(1) Všichni pracovníci statku jsou povinni chránit majetku statku před poškozením, střežit jej před rozkrádáním a činit opatření ke snížení ztrát ve výrobě. Ředitel a všichni pracovníci statku jsou odpovědni za dodržování všech zákonných předpisů, opatření a pokynů vydaných na ochranu státního socialistického vlastnictví.

(2) Všichni pracovníci statku jsou povinni dodržovat požárně bezpečnostní předpisy, udržovat v dobrém stavu protipožární zařízení a pečovat o to, aby veškerý majetek statku byl před požárem řádně zabezpečen.

(3) Vedoucí všech organisačních složek statku organisují požární ochranu statku, odpovídají za ni a pravidelně kontrolují dodržování a stav všech protipožárních opatření.

§ 15.

Finanční hospodaření.

(1) K výrobní činnosti svěřuje stát statku základní a vlastní oběžné prostředky, které tvoří kmenové jmění statku. Financování investic provádí statek na podkladě schváleného investičního plánu; financování provozu jednak z vlastních oběžných prostředků, jednak z úvěrů poskytovaných Státní bankou československou.

(2) Statek je samostatnou účetní jednotkou, sestavuje samostatnou rozvahu a má obratový účet ve Státní bance československé. Musí dodržovat finanční a platební kázeň a řádně plnit finanční plán.

(3) Statek sestavuje měsíční, čtvrtletní a roční účetní výkazy, které předkládá ve stanovených lhůtách ke schválení příslušným orgánům.

§ 16.

Kontrola hospodaření statku.

(1) Na podkladě účetní evidence a výkazů kontroluje ředitel a vedoucí pracovníci statku, trust a ministerstvo státních statků plnění výrobně-finančního plánu. Ze zjištěných skutečností činí operativní opatření k zajištění plnění plánu a zlepšení hospodaření.

(2) Soustavnou kontrolu finančního hospodaření statku provádějí též banky, a to Státní banka československá, zejména s hlediska správného využívání oběžných prostředků, správného používání mzdových fondů a hospodaření se zásobami a Investiční banka s hlediska řádného použití investičních prostředků. Zvláštní směrnice ukládají bankám rozsah kontrolní činnosti.

(3) Významnou součást kontroly statku tvoří kontrola státními orgány, a to ministerstvy financí a státní kontroly, státním úřadem plánovacím a státním úřadem statistickým.

§ 17.

Vrchní vedení a dozor.

Celostátní řízení, plánování, zajišťování výroby, kontrolu a dozor nad statky vykonává ministerstvo státních statků. Ve stanoveném obvodu řídí, plánuje, zajišťuje výrobu a kontroluje statky trust státních statků,*) jako orgán ministerstva státních statků, a to podle jeho pokynů a směrnic.

Závěrečná ustanovení.

§ 18.

Ustanovení této vyhlášky platí přiměřeně i pro ostatní národní podniky, zřízené podle vládního nařízení č. 82/1951 Sb. Jejich úkoly a organisace stanoví ministerstvo státních statků zvláštními směrnicemi.

§ 19.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1953.

Ministr:

Smida v r.

194.

VYHLÁŠKA

ministerstev těžkého strojírenství, hutního průmyslu a rudných dolů a energetiky

ze dne 25. června 1953

o podrobných podmínkách pro dodávky a odběr montáží technologických zařízení.

Ministerstva těžkého strojírenství, hutního průmyslu a rudných dolů a energetiky stanoví v dohodě s ministerstvem stavebního průmyslu, ostatními zúčastněnými ministerstvy a státním úřadem plánovacím podle § 10 odst. 1 zákona č. 99/1950 Sb., o hospodářských smlouvách a státní arbitráži.

Oddíl I.

Všeobecná ustanovení.

§ 1.

Rozsah platnosti.

(1) Tato vyhláška stanoví podrobnosti k vyhlášce státního úřadu plánovacího č. 95/1953 Ú. l., o hospodářských a dodavatelských stavebních smlouvách, a platí pro hospodářské smlouvy o montážích technologických, energetických, elektrických, zdvihacích, dopravních a jiných výrobních strojů a zařízení, včetně průmyslových potrubí pro provoz, dále plošin a schodišť pro obsluhu strojů a zařízení (dále jen „zařízení") prováděných v tuzemsku.

(2) Montáž je umístění a sestavení zařízení nebo jeho částí na sjednaném místě tak, aby bylo schopno provozu, včetně jeho přejímky a dopravy z montážního skladu na pracoviště a přezkoušení mechanické funkce.

Oddíl II.

Uzavírání smluv.

§ 2.

Smluvní strany.

(1) Dodavatelem montáže je montážní podnik a u montáží, které nespadají do oboru činnosti žádného montážního podniku, podnik, který zařízení vyrábí, po případě jiný podnik, určený nadřízeným ministerstvem.

(2) Odběratel montáže je generální dodavatel stavebních a montážních prací nebo investor, po případě montážní podnik, je-li montáž poddodávkou.

(3) Je-li dodavatelem výrobní podnik, uzavře tento podnik smlouvu o montáži s generálním dodavatelem a smlouvu o dodávce zařízení s investorem.

(4) Jestliže generální dodavatel nedodává investorovi montáž zařízení, uzavře výrobní podnik smlouvu o dodávce zařízení a jeho montáži s investorem.

§ 3.

Předmět smluv.

Smlouvy o montáži se uzavírají podle příslušné technicko-hospodářské dokumentace, generální smlouvy se uzavírají na celý objem montáže, roční smlouvy na objem montáže, která má být provedena v příslušném roce.

§ 4.

Lhůty k uzavírání smluv.

(1) Ústřední orgán odběratele je povinen předložit požadavky na montáže, které mají být provedeny v příštím roce, ústřednímu orgánu dodavatele nejpozději do 30. června běžného roku. Požadavky musí být doloženy schváleným úvodním projektem.

(2) Odběratel zašle dodavateli závaznou objednávku na celý objem montážních prací podle technického projektu (generální objednávku) nejpozději tři měsíce před začátkem roku, v němž mají být práce zahájeny; objednávka musí být doložena schváleným technickým projektem se všemi náležitostmi.

Na tento celý objem prací se uzavírá generální smlouva.

(3) Kromě toho zašle odběratel dodavateli k plnění generální smlouvy závaznou objednávku na objem montáží, které mají být provedeny v jednom kalendářním roce (roční objednávku), nejpozději 3 měsíce před začátkem tohoto roku. Pokud jde o montáže, které mají být provedeny v prvém pololetí, musí být k objednávce přiloženy prováděcí výkresy včetně rozpisek strojů a zařízení a rozpisů materiálu, energie a časový plán dodávek strojů a zařízení; pokud jde o montáže, které mají být provedeny až v druhém pololetí, předloží odběratel tuto dokumentaci dodatečně, nejpozději však do 31. března.

Na tento roční objem prací se uzavírá roční smlouva.

Má-li být výstavba započata a skončena v témže kalendářním roce, neuzavře se smlouva generální, nýbrž jen smlouva roční.

---

*) Úřední sdělení o změnách v organisaci státních statků (částka 74 Ú. l. ze dne 12. června 1953).

(4) Dodavatel zašle odběrateli ve dvou vyhotoveních návrh hospodářské smlouvy do 30 dnů po obdržení objednávky. Tato lhůta platí jak pro smlouvy generální, tak pro smlouvy roční.

Odběratel musí nejpozději do 10 dnů po obdržení návrhu smlouvu podepsat a vrátit doporučeně jedno vyhotovení dodavateli. Nesouhlasí-li odběratel s obsahem smlouvy, připojí k podepsané smlouvě soupis změn, které navrhuje a zašle jej doporučeně zároveň s podepsanou smlouvou dodavateli. Soupis změn musí obsahovat odběratelovo znění těch ustanovení smlouvy, s nimiž nesouhlasí v návrhu dodavatele, po př. jimiž má být smlouva doplněna. V soupisu změn musí být ustanovení číslována stejně jako ve smlouvě. Soupis změn musí být podepsán stejně jako smlouva. Připojení soupisu změn nezbavuje odběratele povinnosti podepsat smlouvu. U svého podpisu však poznamená, že ke smlouvě připojuje soupis změn.

(5) Dodavatel je povinen do 10 dnů po obdržení smlouvy se soupisem změn odstranit s odběratelem všechny rozpory ve smlouvě a jestliže nedojde k dohodě, předložit nedohodnuté rozpory v dalších 5 dnech k rozhodnutí příslušné státní arbitráži. Neučiní-li tak, má se za to, že přijal změny smlouvy navržené odběratelem.

Oddíl III.

Obsah a plnění smluv.

§ 5.

Dokumentace.

(1) O dokumentaci a jejích náležitostech platí předpisy o projektové a rozpočtové dokumentaci. Tuto dokumentaci doplněnou rozpiskami strojů a zařízení a rozpisy materiálu s průvodním osvědčením odevzdá odběratel dodavateli ve trojím vyhotovení ve lhůtách, stanovených v § 4 odst. 2 a 3.

(2) Ve smlouvě může být dále sjednána povinnost odběratele odevzdat dodavateli ještě tyto podklady:

a) zvláštní instrukce pro montáže strojů a zařízení a technologické podmínky,

b) zápisy o přejímkách strojů a zařízení v továrně,

c) pokyny pro přípravu zařízení ke zkušebnímu provozu,

d) provozní předpisy,

e) zvláštní instrukce, jedná-li se o montáže strojů a zařízení, které byly dovezeny ze zahraničí.

(3) Dodavatel neodpovídá za technickou část dokumentace, kterou sám neopatřil nebo nedodal a není povinen ji přezkoušet. Zjistil-li dodavatel během montáže chyby nebo opomenutí práce v dokumentaci nebo nutnost změny konstrukcí, je povinen to ihned ohlásit odběrateli a jeho hlavní správě. Odběratel je povinen dát dodavateli nejpozději do 5 dnů po obdržení hlášení příslušné pokyny a je-li to nezbytně třeba, jsou obě strany povinny provést odpovídající změny ve smlouvě. Neobdržel-li dodavatel do pěti dnů pokyny, je oprávněn zastavit práce, jichž se chyby, opomenutí nebo pod. týkají a požadovat od odběratele náhradu škody.

§ 6.

Postup práce.

(1) Nejpozději pět dnů před počátkem montážní lhůty připraví odběratel pracoviště k odevzdání pro montáž, pokud se strany vzhledem k rozsahu montáže nedohodnou jinak.

(2) Předpokládané ukončení montáže oznámí dodavatel odběrateli nejméně sedm dní předem zápisem v montážním deníku.

(3) Montáž je skončena dnem, který jako den skončení uvedou obě strany souhlasným zápisem v montážním deníku.

§ 7.

Montážní deník.

(1) Dodavatel je povinen vést o montáži montážní deník. Do montážního deníku zapisují strany všechny okolnosti, rozhodné pro plnění smlouvy, zejména údaje o časovém postupu montáže a její jakosti.

(2) Zápisy v montážním deníku se vyhotovují se dvěma průpisy. Jeden průpis dostane odběratel a druhý dodavatel. Prvopis zápisu zůstává v deníku na staveništi.

(3) Je-li na stavbě stálý montážní dozor odběratele, je dodavatel povinen předložit mu montážní deník k podpisu v pracovní den nejblíže následující po dni zápisu. Odběratel je povinen pečovat o to, aby jeho zástupce pověřený stálým dozorem na montáži, podpisoval montážní deník nejpozději příští pracovní den po jeho předložení na důkaz toho, že mu je obsah všech zápisů znám a že za odběratele souhlasí s těmito zápisy. Nesouhlasí-li s obsahem zápisu, poznamená to v montážním deníku a uvede důvod. Nepodepíše-li montážní deník do tří pracovních dnů, má se za to, že odběratel s obsahem zápisu souhlasí.

(4) Není-li na stavbě stálý dozor odběratele, je dodavatel povinen nejméně jednou za týden zasílat průpisy zápisů v montážním deníku odběrateli. Nesouhlasí-li odběratel s obsahem zápisů nebo vytýká-li, že jsou neúplné, musí své námitky oznámit do týdne zástupci dodavatele, který vede montážní deník; ten je musí nejpozději příští pracovní den do dojití zapsat do montážního deníku.

(5) Dodavatel je povinen podpisovat zápisy odběratele v montážním deníku nebo zápisy o námitkách zaslaných odběratelem nejpozději příští pracovní den. Nesouhlasí-li s obsahem zápisu, poznamená to v montážním deníku a uvede důvod. Nepodepíše-li dodavatel zápisy odběratele do 3 pracovních dnů ode dne doručení, má se za to, že dodavatel s obsahem těchto zápisů souhlasí.

(6) Námitky proti zápisům o splnění nebo nesplnění lhůt musí být uplatněny bez průtahů, jakmile se strana o obsahu zápisů v montážním deníku dozví.

§ 8.

Základní a pomocný materiál.

(1) Základním materiálem jsou všechny druhy montážního materiálu, který dodavatel buď spotřebuje přímo při montáži, takže tvoří pak součást smontovaného zařízení (kabely a pod.) anebo zpracovává na konstrukce a dílce přímo na montáži nebo ve své pomocné výrobně (válený materiál, plechy a pod.).

(2) Pomocným materiálem je materiál, který se spotřebuje při montáži a nestane se součástí smontovaného zařízení (kyslík, plyn, čisticí prostředky a pod.).

(3) Základní a pomocný materiál určený technickým projektem a příslušnými rozpisy materiálu obstará dodavatel. Dodává-li však podle smlouvy základní a pomocný materiál odběratel, předá jej dodavateli za státní velkoobchodní po případě velko-

obchodní ceny, nikoli však za ceny vyšší, než jsou ceny rozpočtové franko staveniště.

(4) Má-li generální dodavatel nebo investor vlastní vlečky a vlastní zásobování vodou, parou, elektřinou nebo jiná pomocná zařízení, je povinen je poskytnout dodavateli za ceny nepřevyšující ceny rozpočtové.

§ 9.

Stroje a zařízení.

(1) Není-li odběratel investorem, je povinen u investora zařídit, aby připravil zařízení v dílcích, určených projektem organisace výstavby pro první etapu montaže k převzetí nejpozději 5 dnů před počátkem montážní lhůty. Etapou je technicky ucelená část montáže, kterou lze samostatně převzít. Není-li vše připraveno nebo není-li stavba způsobilá k montáži, uvědomí o tom odběratel dodavatele nejpozději 15 dní před počátkem montážní lhůty. Nedojde-li toto oznámení, je dodavatel povinen do 5 dnů před počátkem montážní lhůty započít s přejímáním zařízení pro první etapu montážních prací a nejpozději den před počátkem montážní lhůty oznámit druhé smluvní straně, zda zařízení pro tuto etapu přejímá nebo převzetí odmítá. Odmítne-li, je povinen oznámit důvody.

(2) Při přejímce podle odstavce 1 zjišťuje dodavatel, zda zařízení je kompletní a způsobilé k provedení té které etapy montáží. Přejímkou nepřechází zařízení do majetku dodavatele. Obdobně jako při první etapě se postupuje při etapách dalších.

(3) O nedostatcích a chybách na zařízení, které byly zjištěny během montáže nebo zkoušek, provede se záznam v montážním deníku. Reklamaci vadných nebo chybějících částí strojů a zařízení obstarává investor.

§ 10.

Pracoviště.

(1) Pracoviště je prostor, který bude zaujímat zařízení ve smontovaném stavu, schopném provozu, s přilehlým prostorem potřebným k dopravě a umístění montážních pomůcek a s odkládací plochou pro potřebné sestavování montážních dílců. Tyto prostory jsou určeny projektem organisace výstavby. Pracoviště je místem plnění.

(2) Odběratel je povinen pracoviště vyklidit a připravit (zvláště označením výškových kot, osových směrů atd.) před počátkem montážní lhůty tak, aby dodavatel mohl montovat plynule a podle montážního plánu, který je součástí smlouvy. Dále je odběratel povinen před započetím montážních prací upravit přístup k pracovišti a zajistit komunikace podle projektu organisace výstavby. Odevzdání pracoviště zaznamená dodavatel v montážním deníku.

(3) Dodavatel je povinen do 6 dnů nebo v jiné sjednané lhůtě po ukončení prací odklidit svoje pomůcky, zásoby materiálu, jakož i odpady z pracoviště na místa k tomu určená. Neučiní-li tak, může provést odklizení odběratel na náklad dodavatele.

§ 11.

Montážní pomůcky.

(1) Montážními pomůckami jsou veškeré stroje, přístroje, nářadí a lešení dodavatele, potřebné k provedení montážních prací.

(2) Dodavatel vybaví včas svůj personál nutnými a vhodnými montážními pomůckami v souladu s projektem organisace výstavby. Zvláštním ujednáním stran může být dohodnuto zapůjčení montážních pomůcek za plat.

§ 12.

Zařízení staveniště.

(1) Staveniště musí být zařízeno před zahájením montážních prací podle časového plánu zařízení staveniště.

Není-li odběratel generálním dodavatelem, je povinen u něho obstarat, aby mu odevzdal dočasně k bezplatnému užívání titulního staveništního zařízení podle projektu organisace výstavby. Požadavky na dodatečné zařízení staveniště uplatňuje dodavatel v návrhu smlouvy na provedení montáže. Neuplatní-li v návrhu smlouvy dodatečné požadavky, opatří je sám na svůj účet.

Netitulní staveništní zařízení obstará dodavatel. Nemá-li dodavatel potřebné prostředky nebo prokáže-li, že je účelnějším, aby netitulní staveništní zařízení opatřil generální dodavatel, sjedná s ním dodavatel provedení potřebných prací za plat.

(2) Zařízení staveniště musí být provedeno přesně a odborně podle projektu, v němž musí být v souladu s předpisy o projektování a o požární ochraně pamatováno zejména na to, aby:

a) silnice a železniční vlečky byly vybudovány tak, aby mohly po nich být dopravovány nejtěžší a nejobjemnější předměty pro montáž,

b) kryté sklady odpovídaly bezpečnostním a požárním předpisům a skladovacím podmínkám, t. j. aby byly suché, chráněné proti vlhkosti a prachu, uzamykatelné a s možností osvětlování a otopu podle povahy uskladněného zařízení,

c) místo pro kryté a venkovní skládky bylo suché a podle okolnosti odvodněné, srovnané, značené, po případě ohraničené a opatřené venkovním světlením,

d) prostory pro kanceláře a šatny byly suché, světlé, opatřené elektrickým světlem a zařízením pro otop, uzamykatelné a vyhovovaly bezpečnostním a požárním předpisům. Zároveň, aby bylo postaráno o užitkovou a pitnou vodu,

e) prostory pro dílny byly suché, světlé, opatřené elektrickým světlem a zařízením pro otop. Zároveň aby bylo postaráno o přívod elektrického proudu dostatečného příkonu a vody v dostatečném množství,

f) rozvody elektrického proudu, páry, vody, stlačeného vzduchu, plynu s potřebnými odbočkami na pracoviště byly dostatečně dimensovány.

(3) Ke všem skladům, skládkám, místnostem a pracovištím musí být zajištěn bezpečný přístup; rovněž musí být zajištěno jejich osvětlení.

§ 13.

Doprava.

(1) Doprava zařízení na staveniště do montážního skladu obstará investor na svůj náklad.

(2) Přepravu zařízení z montážního skladu až na pracoviště obstará dodavatel na svůj náklad.

(3) Dodavatel obstará na svůj náklad také celou dopravu základního a pomocného materiálu a montáž-

ních pomůcek (na staveniště, po případě i zpět a na staveništi).

§ 14.

Pracovní síly.

(1) Všechny práce uložené dodavateli smlouvou provádí dodavatel svými pracovníky, a to jak kvalifikovanými tak pomocnými. Odběratel je povinen převést na dobu montáže do stavu dodavatele pomocné dělníky, jichž počet jsou strany povinny sjednat ve smlouvě. Odběratel je proto povinen při zajišťování náboru pracovních sil pečovat o dostatečný počet pomocných dělníků pro provádění montážních prací dodavatele.

(2) Při mimořádných nárazových pracích, které netrvají u jedné akce déle než 2 pracovní dny a vyžadují většího počtu pomocných dělníků, poskytne potřebné pomocné dělníky odběratel, nejvýše však 100 na den.

Dodavatel nahradí odběrateli mzdy těchto dělníků s příslušnou režijní přirážkou.

§ 15.

Ochrana montážních zaměstnanců.

(1) Ochranu montážních zaměstnanců při normálních pracovních podmínkách zajišťuje dodavatel montáže.

(2) Při montážích na všech nebezpečných pracovištích (dolech a pod.), pro které jsou stanoveny zvláštní předpisy pro ochranu zdraví, je odběratel povinen poskytnout zaměstnancům dodavatele dostatečné zajištění proti všem nehodám a dát jim bezplatně k disposici bezpečnostní prostředky a zařízení, které jsou předepsány, po případě další, které jsou v místě montáže obvyklé, a montážní zaměstnance s jejich používáním řádně seznámit.

(3) Při pracích prováděných v blízkosti zařízení, která jsou již v provozu, zajistí bezpečnostní opatření investor.

§ 16.

Ubytování, stravování a doprava zaměstnanců dodavatele.

(1) Odběratel je povinen za předem sjednanou cenu opatřit dodavateli pro jeho montážní dělníky a pomocné dělníky suché a světlé ubytování se zařízením, ložním prádlem, které bude pravidelně vyměňováno, a s hygienickými záchody, dále úschovny pro pracovní a občanské oděvy a místnost pro pobyt těchto dělníků v době pracovních přestávek podle předpisů pro projektování zařízení staveniště a provoz speciálních zařízení. Počet ubytovaných a doba ubytování musí být předem sjednány.

(2) Není-li místo plnění dosud připojeno na síť pro dopravu osob a pracoviště je vzdáleno od místa ubytování zaměstnanců více než 2 km, obstará odběratel za předem sjednanou cenu pro dodavatele dopravu jeho zaměstnanců dopravními prostředky z místa ubytování na pracoviště. Počet dopravovaných osob, vzdálenost dopravy a časový úsek, v němž doprava má být prováděna, musí být předem sjednány.

(3) Není-li jinak postaráno o stravování montážních dělníků a pomocných dělníků dodavatele, je odběratel povinen, pokud to platné předpisy dovolují, dodavateli za předem sjednanou cenu zřídit a provozovat závodní kuchyni. Počet stravovaných a doba stravování musí být předem sjednány.

(4) Pokud výše platu dodavatele za ubytování, stravování a dopravu jeho dělníků a ostatní podmínky nejsou sjednány ve smlouvě, jsou strany povinny stanovit ve smlouvě lhůtu, ve které k sjednání těchto podmínek dojde. Sjednané podmínky pak se stanou součástí smlouvy.

§ 17.

Pracovní doba.

Normální pracovní doba je 48 hodin týdně, rozdělených tak, jak je u odběratele obvyklé. Zaměstnanci dodavatele smějí pracovat přes čas jen na jeho příkaz. Dodavatel je povinen nařídit práci přes čas, mají-li být dodrženy bezpečnostní předpisy nebo při poruchách.

§ 18.

Cena.

(1) Strany jsou povinny sjednat za celou montáž pevnou cenu.

(2) Tato cena se stanoví podle schválených ceníků a nejsou-li, podle kalkulace.

(3) Montážní práce, které nebyly ve smlouvě uvedeny, provádějí se podle zvláštní dohody, která se připojí ke smlouvě.

(4) Za opravy a revise, při nichž není možno stanovit předem rozsah prací, účtuje se cena podle výsledné kalkulace.

§ 19.

Přejímky montáží.

(1) Montážní práce se přejímají jak co do jakosti, tak i co do množství.

(2) V průběhu montáže se provádí přejímka co do množství jednotlivých konstrukčních prvků neb jejich částí měsíčně podle platných předpisů. Jakostní přejímka se provádí podle povahy práce v průběhu montáže. Výsledky přejímek se zapisují do montážního deníku.

(3) Po skončení montáže technické jednotky nebo její etapy, na niž navazuje práce generálního nebo jiného dodavatele nebo investora, provede přejímku odběratel. Součástí této přejímky je přezkoušení správné mechanické funkce smontovaného zařízení.

(4) Dodavatel je povinen zápisem do montážního deníku nebo doporučeným dopisem oznámit odběrateli 15 dní před ukončením montážních prací, není-li smluvně stanoveno jinak, že montáž bude připravena k přejímce. Odběratel je povinen dostavit se v určený den k přejímce a zajistit potřebné prostředky ke zkoušce. Nedostaví-li se odběratel ve stanovený den, vyhotoví dodavatel zápis o předání a zašle jej odběrateli ke schválení. Nevyjádří-li se odběratel do 7 dnů, pokládá se protokol za schválený. Vznese-li do uvedené lhůty námitky, stanoví dodavatel nový termín přejímky, při čemž veškeré náklady vzniklé dodavateli, jdou k tíži odběratele. Nedostavil-li se dodavatel ve stanovený den k přejímce ani ji včas neodvolal, hradí odběrateli vzniklé výdaje.

§ 20.

Zkušební provoz.

(1) O přípravě a provedení zkušebního provozu uzavře investor smlouvu s dodavatelem.

(2) Zkušební provoz se provádí vždy za přítomnosti investora, který je povinen přidělit provozní

personál. V průběhu zkušebního provozu je povinností dodavatele seznámit provozní personál investora s funkcí provozovaného zařízení. Doba zkušebního provozu musí být sjednána ve smlouvě.

(3) Při přípravě a provedení zkušebního provozu zařízení platí

a) jestliže stroje a zařízení byly vyzkoušeny na zkušebně, a to nejen na funkci, nýbrž i na provozní hodnoty, provozuje zařízení dodavatel podle provozních předpisů. Tyto provozní předpisy včetně protokolů o vyzkoušení zařízení na zkušebně je investor povinen dát dodavateli nejpozději 30 dnů před zahájením zkušebního provozu,

b) jestliže stroje a zařízení nemohly být vyzkoušeny na zkušebně pro velký objem nebo zvláštní technologické podmínky, provede zkušební provoz dodavatel, avšak vždy za přítomnosti zástupce výrobce a projektanta zařízení, jejichž účast je povinen zajistit investor. Přípravu a zkušební provoz provádí dodavatel podle provozních předpisů, které je investor povinen dodat nejpozději 30 dnů před zahájením zkušebního provozu.

(4) Investor je povinen dodat na svůj náklad včas a v dostatečné míře pevné a tekuté palivo, elektrickou energii, mazací oleje a jiný výrobní a pomocný materiál pro vyzkoušení zařízení a pro zkušební provoz.

(5) Náklady zkušebního provozu nese investor. Nemůže-li být zkušební provoz ukončen ve smluvené lhůtě pro vady v provedení montážních prací, jdou vyšší náklady vzniklé dodavateli k jeho tíži. Vyšší náklady vzniklé z jiných důvodů jdou k tíži investora.

(6) Ukončení zkušebního provozu se zapíše do montážního deníku. Jeden průpis zápisu odevzdá dodavatel investorovi.

§ 21.

Odpovědnost.

(1) Dodavatel odpovídá za to, že montáž bude provedena řádně a odborně podle smlouvy a podle technické dokumentace, kterou mu odevzdal odběratel, a v souladu s obecně závaznými předpisy, zejména technickými a bezpečnostními.

(2) Za práce a dodávky poddodavatelů odpovídá dodavatel vůči odběrateli jako za své vlastní.

(3) Dodavatel je povinen přizvat odběratele k přezkoumání montážních prací, které budou zakryty v důsledku dalších prací, a sepsat s ním zápis o přezkoumání. Nedostaví-li se odběratel, sepíše dodavatel zápis sám a doručí jeho opis odběrateli. Dodatečné odkrytí smontovaných částí na žádost odběratele se provádí na jeho náklad.

(4) Zjevné vady montáže je povinen vytknout odběratel při přejímce. Za skryté vady montáže odpovídá dodavatel po dobu jednoho roku ode dne skončení montáže.

(5) Dodavatel, který se smluvně zavázal k provedení zkušebního provozu, odpovídá za škody, které vzniknou nesprávným zacházením se zařízením nebo nesprávnými příkazy jeho zaměstnanců. Neodpovídá za škody vzniklé prováděním zkušebního provozu podle nesprávných provozních předpisů.

(6) Není-li možno ihned zjistit, kdo je odpovědný za vzniklé vady, zajistí odběratel finanční úhradu na jejich odstranění až do doby, kdy bude zjištěno, kdo za vadu odpovídá. Práce s odstraněním vad spojené je povinen provést dodavatel podle objednávky odběratele.

Oddíl IV.

§ 22.

Revise a opravy.

O revisích a opravách včetně generálních oprav platí ustanovení této vyhlášky s těmito odchylkami:

(1) Investor zašle dodavateli objednávku na práci nejpozději do 45 dnů před začátkem čtvrtletí, v němž má být s prací započato. Objednávka musí být doložena podle potřeby příslušnou dokumentací. Musí v ní být uveden zejména rozsah práce a požadovaný počátek a konec práce.

(2) Na základě objednávky sestaví dodavatel návrh smlouvy, který zašle nebo předloží odběrateli nejpozději 25 dnů před počátkem čtvrtletí, v němž má být s prací počato.

(3) Odběratel je povinen podepsat návrh smlouvy do 10 dnů po jeho obdržení a vrátit jedno vyhotovení dodavateli.

(4) Dojde-li mezi stranami k neshodám při uzavírání smlouvy, je odběratel povinen v této 10denní lhůtě vyhotovit soupis změn a zaslat jej současně s podepsanou smlouvou dodavateli. V takovém případě poznamená odběratel u svého podpisu na smlouvě, že ke smlouvě přikládá soupis změn.

(5) Základní a pomocný materiál je povinen dodat investor, není-li smluveno jinak.

(6) Investor poskytuje dodavateli potřebný počet pomocných dělníků. Tito pomocní dělníci zůstávají ve stavu zaměstnanců investora, který je také vyplácí.

(7) Cena se stanoví podle výsledné kalkulace.

§ 23.

Technická pomoc.

Technickou pomoc poskytuje dodavatel odběrateli zejména vysláním svých odborníků.

(1) Technickou pomocí je:

a) spolupráce na přípravě montáže (montážní plán, montážní postupy, úkoly),

b) spolupráce při vypracování operativních pracovních plánů na staveništi,

c) instruktáž zaměstnanců montážního podniku, po případě i zaměstnanců investora,

d) dozor nad kvalitou prováděných prací,

e) řízení zkušebního provozu.

(2) Smlouvu o technické pomoci sjednává buď investor nebo montážní podnik jako odběratel a výrobní podnik jako dodavatel.

(3) Odběratel je povinen zaslat dodavateli objednávku na technickou pomoc nejpozději 2 měsíce před počátkem roku, v němž má být započato s technickou pomocí.

(4) Strany jsou povinny uzavřít smlouvu do 30 dnů poté, kdy dodavatel obdržel objednávku odběratele.

(5) Dodavatel poskytující technickou pomoc odpovídá za správnost a úplnost svých pokynů, jakož i za posouzení kvality práce.

(6) V montážním deníku musí být zaznamenána činnost technické pomoci a počet a druh vyslaných odborníků.

(7) Cena za technickou pomoc musí být sjednána ve smlouvě.

Oddíl V.

Závěrečná ustanovení.

§ 24.

(1) Projevy stran jsou účinné pouze tehdy, jestliže se staly písemně.

(2) Veškeré odevzdání spisů, smluv a podkladů, na nichž závisí počítání lhůt, se provádí doporučeným dopisem nebo na písemné potvrzení příjemce. Pokud není ve smlouvě stanoveno jinak, počíná běžet lhůta ode dne doručení

(3) Lhůta pro dodání podkladů nebo technické dokumentace je dodržena, jestliže byly nejpozději poslední den lhůty dány na poštu.

Oddíl VI.

Přechodná ustanovení.

§ 25.

(1) Smlouvy o dodávce a montáži zařízení, které výrobní podniky uzavřely před počátkem účinnosti této vyhlášky a jejichž dodací lhůty spadají do doby po zřízení montážních podniků, musí být do 2 měsíců po zřízení těchto podniků změněny tak, že výrobní podnik bude smluvně zavázán k dodání zařízení.

O montáži tohoto zařízení uzavře v téže lhůtě montážní podnik jako dodavatel montáže s odběratelem samostatnou smlouvu podle ustanovení této vyhlášky.

(2) Smlouvy o montáži uzavřené podle § 2 odst. 3 této vyhlášky, jsou strany povinny přizpůsobit jejímu ustanovení do 1. října 1953.

§ 26.

Lhůty uvedené v § 4 platí pro uzavírání smluv na práce v roce 1954 s tím, že lhůta k předložení schváleného úvodního projektu je 1. září 1953.

Oddíl VII.

Účinnost.

§ 27.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1953.

Ministr těžkého strojírenství:
Poláček v. r.

Ministr hutního průmyslu a rudných dolů:
Reitmajer v. r.

Ministr energetiky:
Šrámek v. r.

195.

VYHLÁŠKA

ministra financí

ze dne 16. května 1953

o přepočítacích kursech cizozemských hodnot na koruny československé pro účely poplatků a daně z obohacení.

Ministr financí vyhlašuje podle § 15 odst. 1 zákona č. 32/1946 Sb., o sjednocení a úpravě některých poplatkových předpisů, pro výpočet a vyměření poplatků a daně z obohacení tyto přepočítávací kursy za měsíc březen 1953:

			Kčs
Argentina	100	pesos	= 358,55
Belgie	100	franků	= 100,—
Brazilie	100	cruzeiros	= 272,03
Bulharsko	100	leva	= 735,29
Dánsko	100	korun	= 723,888
Egypt	1	libra	= 143,59
Finsko	100	marek	= 21,83
Francie	100	franků	= 14,286
Holandsko	100	zlatých	= 1315,789
Italie	100	lir	= 8,10
Island	100	korun	= 306,87
Kanada	1	dolar	= 50,80
Polsko	100	zlotých	= 1250,—
Maďarsko	100	forintů	= 425,90
Norsko	100	korun	= 700,—
Portugalsko	100	escudos	= 175,—
Rakousko	100	šilinků	= 192,31
Rumunsko	100	lei	= 446,43
Spojené státy americké	1	dolar	= 50,—
SSSR	100	rublů	= 1250,—
Švédsko	100	korun	= 966,517
Švýcarsko	100	franků	= 1170,—
Turecko	100	liber	= 1785,71
Velká Britannie	1	libra sterlingů	= 140,—

Ministr:
Kabeš v. r.

ÚŘEDNÍ SDĚLENÍ

Z ministerstva financí.

Výplata odměn a honorářů t. zv. externím pracovníkům v souvislosti s provedením peněžní reformy.

(Výnos ministerstva financí ze dne 27. června 1953, č. j. 151/64.000/53.)

Při výplatě odměn a honorářů t. zv. externím pracovníkům, které tito pracovníci nevybrali nebo neobdrželi před 1. červnem 1953 (čl. 30 odst. 1 a 3 směrnic č 159/1953 Ú. l.), třeba rozeznávat, zda uvedené odměny a honoráře plynou z pracovního poměru nebo ze smlouvy o dílo.

Odměny a honoráře plynoucí **z pracovního poměru** se přepočítávají jako mzdy, t. j. odměny a honoráře splatné pozadu za práci vykonanou do 15. května 1953 včetně se přepočítávají v poměru 50 : 1, odměny a honoráře za práci vykonanou od 16. do 31. května 1953 v poměru 5 : 1. Také srážka daně ze mzdy se z těchto odměn provede podobně jako z mezd placených pozadu podle zásad zdejšího oběžníku z 5. června 1953, č. j. 152/54.885/1953.

Odměny externích učitelů, pokud jde o učitele, na které se vztahuje ustanovení § 22 platového řádu pro učitele (vl. nař. č. 69/1950 Sb.), jsou odměnami ply-

noucímu z pracovního poměru a odměnami splatnými pozadu.

Také odměny za t. zv. vedlejší činnost ve státní správě, vykonávanou na základě § 6 vládního nařízení č. 120/1950 Sb., o právech a povinnostech státních zaměstnanců, o řízení ve věcech jejich pracovního poměru a o rozhodčích komisích, jsou odměnami z pracovního poměru, pokud jejich poskytování bylo již upraveno příslušnými směrnicemi. Takovými odměnami a odměnami splatnými pozadu jsou na př. odměny za přednášky v politických internátních školách a v závodních školách práce podle výnosu ministerstva financí z 8. 5. 1952, č. j. 283/56.504/52 (oběžník poř. č. 243/1952 Sb. ob KNV). Naproti tomu odměny matrikářům ustanoveným z řad státních zaměstnanců, kteří nejsou zaměstnanci MNV, upravené výnosem ministerstva vnitra z 27. 9 1951, zn. 420.63-19/9-1951-IV/5 (oběžník poř. č. 826/1951 Sb. ob. KNV), nelze za druhou polovinu května 1953 přepočítávat v poměru 5 : 1, poněvadž tyto odměny jsou splatné dopředu.

V hraničních případech, ve kterých je pochybno, zda jde o odměnu z pracovního poměru nebo ze smlouvy o dílo, je rozhodné, zda příjemce odměny je v činnosti, za kterou dotčenou odměnu dostává, **povinně** pojištěn podle předpisů o národním pojištění jako zaměstnanec, a zda tato odměna se započítává do jeho vyměřovacího základu stanoveného předpisy o národním pojištění. V kladném případě jest odměnu považovat za odměnu z pracovního poměru, v opačném případě za odměnu ze smlouvy o dílo.

Odměny **ze smluv o dílo**, které osoba, které bylo dílo zadáno, neobdržela nebo nevybrala před 1. červnem 1953, se přepočítávají podle čl. 30 odst. 1 směrnic č. 159/1953 Ú. l. v poměru 50 : 1.

Otázku, které částky nebyly vyplaceny nebo vybrány před 1. červnem 1953, třeba posuzovat podle § 457 občanského zákoníka č. 141/1950 Sb. Tento paragraf stanoví, že není-li výše odměny stanovena smlouvou nebo zvláštními předpisy, má být poskytnuta odměna přiměřená. Podle téhož ustanovení se odměna zapravuje až po skončení díla, není-li ujednáno jinak. Provádí-li se však dílo po částech nebo vyžaduje-li náklady, je ten, komu bylo zadáno, oprávněn domáhat se už za provádění díla na objednateli přiměřené části odměny a náhrady nákladů.

Podle toho se za částky, které nebyly vyplaceny nebo vybrány před 1. červnem 1953 a které se propláceji v poměru 50 Kčs starých peněz za 1 Kčs nových peněz, považují před tímto dnem nevyplacené

1. odměny za díla skončená před 1. červnem 1953,
2. přiměřené části odměny a náhrady nákladů vyměněné za části díla provedené před 1. červnem 1953.

Podléhá-li odměna ze smlouvy o dílo dani ze mzdy, tvoří daňový základ částka vyplacená v nových penězích spolu s částkami, které byly po případě vyplaceny před 1. červnem 1953 jako zálohy nebo částečné odměny, ze kterých nebyla daň ze mzdy sražena; částky vyplacené před 1. červnem 1953 se pro stanovení daňového základu přepočtou v poměru 5 : 1.

Na příklad:

Celková odměna ze smlouvy o dílo činí 10.000 Kčs ve starých penězích. Dílo bylo skončeno 25. května 1953, 1. dubna 1953 byla na celkovou odměnu vyplacena záloha 3.000 Kčs a konečné zúčtování se provádí po 31. květnu 1953.

Osoba, které bylo dílo zadáno, obdrží tedy v nových penězích

$$\frac{10.000 \text{ Kčs} - 3.000 \text{ Kčs}}{50} = 140 \text{ Kčs.}$$

Daňový základ tvoří tato částka
s připočtením dříve již vyplacené zálohy
3.000 Kčs, přepočtené v poměru 5 : 1, t. j.
s připočtením částky . . . . . 600 Kčs.
Celkový daňový základ činí tedy . . . . 740 Kčs
v nových penězích.

Pracoval-li příjemce odměny na smluveném díle na př. 2 měsíce, připadá z daňového základu na 1 měsíc částka 370 Kčs v nových penězích a z této částky činí daň ze mzdy na př. u svobodného příjemce 28,60 Kčs v nových penězích. Za 2 měsíce činí daň ze mzdy dvojnásobek.

Z částky vyplácené v nových penězích, t. j.
z částky . . . . . 140,— Kčs
srazí plátce 28.60 Kčs × 2 = ... 57,20 Kčs
a vyplatí v hotovosti . . . . . 82,80 Kčs.

Způsob výplaty honorářů **ze smlouvy nakladatelské** podle zákona č. 106/1923 Sb. bude upraven zvláštním oběžníkem.

*

Nový sazebník daně z obratu.

(Výnos ministerstva financí ze dne 27. června 1953, č. j. 151/64.000/53.)

Provedení peněžní reformy, zrušení lístkového systému zásobování a současné úpravy cen potravinářského i průmyslového zboží mají odraz i na některé sazby daně z obratu, které jsou v sazebníku daně z obratu platném od 1. ledna 1953 a v dodatcích k němu uvedeny procentní sazbou nebo pevnou částkou v Kčs starých peněz. Poněvadž je tím a dalšími okolnostmi dotčeno více položek a podpoložek dosavadního sazebníku i jeho úprava, je nutno vydat nový sazebník daně z obratu.

Ministr financí stanoví proto podle § 6 zákona č. 73/1952 Sb., o dani z obratu, s účinností od 1. července 1953 u zboží, které nemá ani státní maloobchodní cenu ani maloobchodní cenu, procentní nebo pevné sazby daně z obratu. Tyto sazby jsou uvedeny v samostatně vydaném novém sazebníku daně z obratu, který nabývá účinnosti rovněž dnem 1. července 1953.

Pokud podnik fakturoval již před 1. červencem 1953 daň z obratu sazbou podle tohoto nového sazebníku, zůstává jeho postup v platnosti.

Sazebník dodá hospodářským organisacím n. p. Kniha (v Praze a v Bratislavě) bez předchozí objednávky a ve stejném počtu, v jakém jim zaslal sazebník vydaný k 1. lednu 1953. Finanční referáty národních výborů obdrží sazebník přímo od ministerstva financí.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra v Praze. — **Vedoucí redakce:** Jaroslav Jarý. — **Tiskne:** Knihtisk, nár. pod., z. z. v Praze III, Karmelitská 6. — **Redakce:** Praha VII, tř. Obránců míru č. 85. Telefon č. 777-41, linka 124. — **Administrace:** Praha III. Tržiště č. 9 Telefon č. 667-41—48. — Předplatně na celý rok Kčs 60,-, na půl roku Kčs 30,—, na čtvrt roku Kčs 15,—, měsíčně Kčs 5,—. Předpláceti lze na dobu nejméně čtvrt roku, vždy jen od 1. každého měsíce. — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého měsíce, nejpozději 8 dní před stanoveným datem. — Frankované reklamace se uznávají jen dojdou-li do 8 dnů po vydání reklamovaného čísla. — Účet Státní banky čs. 108.011. — Novinová sazba povolena okrskovým poštovním úřadem Praha 022, č. 309.458-Tes 51. — Dohlédací poštovní úřad Praha 022.